

Sł.: i muzyka: Eugeniusz Pryczkowski

Dzeczynny czas

Kòl rzéczl sprzëtl lasa
Wies rodnô je ùczëplô
Dze òjców przeszłë czasë
I dzectwò mòje ceplé.

Ref. Dzeczynny czas, tak piäkno w nas
Na wiedno ju òstnie w sercu
Co wiémë ters, më mdzemë dërch
Niesc wiérno przez całë żëcé.

Nen swiat jô w mëslach chòwiã
Jak bôjkã - le prôwdzëwą
W ni mëmτσι słowò czëjã
Kaszëbską rzekłë mòwą.

Ref. Dzeczynny czas, tak piäkno w nas

Tej wszëtkò nazëwóné
Pò mionie bëło wiedno:
Złé bëło za zło bróné,
A tczoné dobro wszedno.

Ref. Dzeczynny czas, tak piäkno w nas

Sł.: i muzyka: Eugeniusz Pryczkowski

Dziecięcý czas

Nad rzekã, koło lasu,
Wieś rodzinna przycupnęła
W niej ojców upłynęły czasy
I moje ciepłë dzieciństwo.

Ref. Dziecięcý czas, tak bardzo w nas
Na zawsze pozostanie w sercu
Czego się wówczas nauczyliśmy, wciąż bëdziemy
Niesć przez całë życie.

Ten świat ja chowam w pamięci,
Jak baśń - lecz prawdziwą.
W niej słowa matki słyszë
W kaszubskim wypowiedziane jëzyku.

Ref. Dziecięcý czas, tak bardzo w nas

Wówczas wszystko nazywane
Było zawsze po imieniu:
Zło przyjmowane było jako zło,
Zaś wszelkie dobro godnie uszanowane.

Ref. Dziecięcý czas, tak bardzo w nas

Tłum. z kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski